

Гимназијалац

Садржај

Први дан школе	3
Председник Србије посетио Српску школу у Будимпешти	4
Матурска екскурзија 2019	6
Олимпијада у роботици	10
Посета Европском парламенту	11
Бруцошијада из угла деветог разреда	12
Бруцошијада из угла десетог разреда	13
Припреме у Бечеју	14
Песма: „Гимназија Никола Тесла”	16

„Гимназијалац”

лист ђака Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти, школска година 2019/2020. број 1.;

Уредник: Тамара Зечак

Редакција: Марија Јовановић, Ања Реџовић, Марија Симић, Тара Маловић, Јана Радулашки, Наталија Томић, Урош Симић

Технички уредник: Зоран Меселџија

Одговорни професор: Драгомир Дујмов

Лектура: Драгана Меселџија

За издавача: др Јованка Ластивић, директор
Издавање је помогло Министарство људских ресурса

Реч уредника

Драги моји СОШИГ-овци!

Добродошли у још једну школску годину! Надам се да сте се на летњем распусту сви добро одморили и да сте спремни за нове изазове и успехе које вам живот у СОШИГ-у доноси. Нажалост, дошло је време када треба да се посветимо учењу и другим обавезама, а то понекад баш и није лако. Знам да бисте сви ви радије време проводили напољу са другарима, у шетњи и разгледању једног од најлепших европских градова или у разговору са цимерима и цимеркама о незаборавним догађајима са летњег распуста којих је, верујем, било много. Али добро, прошло је већ два месеца од почетка школске године и надам се да сте се већ навикли на све ово. Посебну добродошлицу бих пожелела новим ученицима деветог разреда. Убеђена сам да сте се као и претходне генерације брзо и лако снашли и привикли на нову средину и људе. Видећете да је живот у СОШИГ-у понекад стресан и напоран. Морате сами да решавате проблеме и дилеме који се изненада појављују и „загорчавају“ вам живот, али је такође веома узбудљив и динамичан. Овде ћете упознати пријатеље за цео живот, доживети прва велика разочарења и љубави, као и лепе и оне мање лепе ситуације које ћете памтити дуго и из њих извући важне животне лекције. Да не паметујем превише, ви ћете ово и сами схватити за 4 године свог боравка овде, а ја вам желим пуно среће на узбудљивом путу којим сте кренули.

Овај број „Гимназијалаца“ као и увек је ту да нас подсети на догађаје из претходног периода којих је било много. Већ по отварању школске године имали смо важну посету председника Републике Србије. Ту су биле и традиционалне припреме наших спортиста у Бечеју. Никако не смемо изоставити ни извештај са матурске екскурзије дванаестих разреда. Такође смо имали прилику и да видимо како су се наши бруцоши снашли на овогодишњој бруцошијади, а и да им се слатко насмејемо. Ту су и радови наших ученика који у слободно време воле да пишу и своје најлепше радове поделе са свима нама. Надам се да ћете уживати!

До следећег броја!

Тамара Зечак, 11.ц

Први ДАН школе

У Српском забавишту, основној школи, гимназији, колегијуму и библиотеци „Никола Тесла“ у Будимпешти свечаност посвећена почетку нове 2019/20. школске године приређена је у понедељак, 2. септембра, у осам часова. Након изведбе српске и мађарске химне, вероучитељ, отац Зоран Живић је, заједно са оцем Зораном Остојићем и оцем Николом Почучом обавио призивање Светог Духа и изречена је молитва у част ученика, васпитача, учитељица, наставница и професора. Међу гостима су били и Биљана Гутић Бјелица, амбасадорка Босне и Херцеговине у Мађарској и Борислав Рус, председник Српске самоуправе у Будимпешти.

Ученици нижих разреда су рецитовали на мађарском и српском језику, а потом је наступао мали хор, у пратњи професорке Оливере Младеновић Мунишић, а изведена је песма са одговарајућом темом – почетак школске године. Као што је то обичај сваке године, и овога пута су ђаци четвртаци поделили поклоне малим првацима. За декорацију је била заслужна проф. Изабела Борза, која је својом креативношћу, као и увек, улепшала још једну школску свечаност.

Присутнима се потом обратила наша директорка, др Јованка Ластих, која је свим ђацима и заспсленима пожелела срећан почетак нове школске године и много среће у раду. Такође се захвалила на указаном стрпљењу присутних, јер ће настава бити одржавана уз мале сметње због вршења реконструкције фасаде и замене прозора, која је због касног пристизања средстава одложена за почетак септембра. Задовољна је што се и ове године број ђака знатно увећао, и

што наша, некада мала заједница, не престаје да расте из године у годину.

После приредбе, ученици су, заједно са својим разредним старешинама, отишли на разредни час, после ког се настава наставила својим током. На све ово могу додати само да свима желим пуно среће у новој школској години!

Ања Реџовић, 10.6

Председник Србије посетио Српску школу у Будимпешти

Дана 5. септембра у поподневним часовима, Александар Вучић, председник Републике Србије, посетио је Српско забавиште, основну школу, гимназију, колегијум и библиотеку „Никола Тесла” у Будимпешти.

Тачно у 14 сати на улазу школе председника Вучића је поздравила директорка др Јованка Ластић у кругу својих најближих сарадника. По древном српском обичају председника наше матичне земље хлебом и сољу дочекали су наши гимназијалци обучени у српску народну ношњу. После краћег разговора др Јованка Ластић је позвала Александра Вучића да посети свечану салу наше васпитно-образовне институције. Својом присутношћу овај значајан тренутак увеличали су Иван Тодоров, амбасадор Републике Србије у Мађарској, Љубомир Алексов, представник српске националне мањине у мађарском парламенту и Вера Пејић Сутор, председница Самоуправе Срба у Мађарској.

На самом почетку овог несвакидашњег догађаја, окупљенима се прва обратила директорка наше школе др Јованка Ластић: „Поштовани гости, поштоване колеге, драга децо, данас имамо велику част, данас је у званичној посети код нас председник Републике Србије. Мислим да за овакву посету одавно није било примера. Такође мислим да је то слика и прилика значаја наше школе и вас деце која се школујете код нас. Треба да будемо поносни на овај данашњи дан. Ја бих замолила господина председника Александра Вучића да вам се обрати и молим вас да га слушате пажљиво.”

Председник наше матичне земље је у свом кратком говору рекао следеће: „Драга децо, много сам срећан што сам данас овде са вама. Кажем децо, мислим, младићи и девојке, много сам срећан што сам данас са вама. Говорим вама као Србима и вама који нисте Срби. Много сам срећан када видим овако лепо повезане тробојке, српску и мађарску заставу. Желим да се захвалим вама, али и свим људима који раде заједно са вама у забавишту, основној школи, гимназији, ђачком дому и библиотеци. Желим да кажем велико хвала свим људима на огромном ангажману. Сада желим да замолим вас децу, девојке и младиће да учите, да будете још марљивији, да српски језик никада не заборавите, ћирилично писмо никад да не заборавите, и било да се вратите у Србију или да живите било где другде, да Србију бескрајно волите! Ми ћемо мало, колико будемо могли, помоћи да имате још боље услове, да урадимо све да се овде изнедре нови Никола Тесла, Михајло Пупин и Милутин Миланковић и све оно што су Срби дали свету. Ма одакле да сте дошли, а знам да ту има деце из Мађарске, из Републике Српске, из Црне Горе, из Хрватске, Северне Македоније из целе Србије, посебно из Војводине, дакле свеједно, знам колико смо тога свету дали, зато вас молим да учите, да будете вредни, јер знање је једино што нико никад не може да вам узме. А оно друго што можете да имате то је љубав према вашој отаџбини и љубав према свом српском роду. Бескрајно вам хвала и вашим одличним родитељима што су то усадили у вас и што и данас чувате ваш идентитет. Хвала драги пријатељи који сте посебно ангажовани из српске заједнице и овој школи. Амбасадору Тодорову јавите за сваки проблем који имате. Хоћу

да се захвалим и нашем пријатељу, и пријатељу Србије, Виктору Орбану, мађарском премијеру за све што је учинио да имате боље услове, а ја ћу додати још неке ситнице. Ми као Србија спремни смо да уложимо много више новца него што је уложено у претходних двадесет-тридесет година с наше стране. Хвала вам још једном. Хвала и вашим породицама. Желим вам све најбоље, желим вам добро здравље и живела Србија!”

После кратке беседе гимназијалци су поставили неколико питања на које је председник Александар Вучић радо давао одговоре. Ученик Марко Штулић, ученик 10.ц разреда поставио је питање у вези са набавком уџбеника из Србије.

„Што се тиче уџбеника, о томе немојте да бринете. Ја ћу из своје личне библиотеке да вам поклоним око двесто књига. Мојих књига, а не државних или било чијих, него мојих личних књига! Што се тиче уџбеника, моћи ћете да их добијете колико год да вам буде потребно, то ће држава Србија за вас обезбедити. За сва таква питања која нису претерано велике вредности решићемо их у року од десет дана. Ми смо разговарали да вам купимо ову суседну зграду да се проширите. Направили смо Српску кућу у Подгорици, правићемо у Загребу, па желимо да имамо нешто што је много лепше од сваке наше куће, а то су образовне институције за наше младе овде у Будимпешти. Тако, да на то можете да рачунате”, рекао је председник Вучић.

Миа Чорић, ученица 10.а разреда, распитивала се о томе да ли је могуће да матична земља организује могућност нашим ђацима из Будимпеште да учествују на предметним такмичењима. Она сматра да би то било веома корисно. Наиме, наши ученици немају ту могућност да учествују на предметним такмичењима у Мађарској, пошто се у српској школи предмети уче на српском језику.

Председник Вучић је на њено постављено питање овако одговорио: „Ја ћу то да пренесем министру Шарчевићу. Од њега ћете добити одговор. Ви на то можете да рачунате у понедељак. Ја не видим ниједан проблем, ниједан разлог да ви не бисте могли да добијете такво позивно писмо за учешће на нашим такмичењима. Ми рачунамо на вас, а ви рачунајте на Србију!”

На крају сусрета у знак пажње, Ања Рецовић, ученица 10.б разреда, председнику Александру Вучићу предала је поклон Српске школе у Будимпешти, тачније своје ликовно остварење, цртеж портрета Вука Караџића.

Пре одласка, председник Србије је обишао део школске зграде и направио заједничку фотографију са ученицима Српске школе у Будимпешти.

Д. Дујмов

Матурска екскурзија 2019.

Пре него у свим књигама, најбоље приче нађене су на страницама пасоша. Школска година никада није имала занимљивији, нити лепши почетак, него што је то ове године био случај за нас, матуранте Српске гимназије „Никола Тесла”.

Пристигавши у Будимпешту, изморену од бројних туриста које су је ове године посетили, бројније него иједне претходне, остављајући за собом, у даљини успомене минулих летњих авантура, жељно смо очекивали последњи и најзначајнији догађај овог лета: екскурзију. Већ 2. септембра нашли смо се укрцани у аутобус, а остатак наше посаде чинили су професори, разредне старешине Весна Бабић Седлачек, Светлана Чемериќић Кучера, Андреа Мештер, као и професори Зоран Меселџија, Драгана Меселџија, Бојан Белић, а уз њих још и Љиљана Вечић и наравно, неизоставно, водич Зоран Илић.

Још се није разданило када смо се, кренувши пут Словеније, упутили ка првом циљаном одредишту. На самом Тршћанском заливу, недалеко од словеначке границе простире се Фриули-Венеција-Ђулија регија у којој се као један од значајнијих центара издваја град коме је управо локација одредила епитет једног од најнетипичнијег у Италији. Ово је одредило и многе специфичности града, те се тако може рећи да је Трст у јединственом споју култура, религија и архитектуре, постао место где се Запад и Исток преплићу сливајући се у доминантну медитеранску културу. После вишечасовног пута, аутобус се паркирао на главну станицу са које смо се живахног корака упутили ка срцу града и једном од највећих и најлепших тргова Европе. Сликвит Трг италијанског јединства просто одзвања у свом сјају, са печатом отмености, али и јасним приказом моћи и раскоша. Окупан септембарским сунцем и још присутном летњом атмосфером, призвао је многобројне туристе. Величанствени трг окружен је велелепним палатама које употпуњују и још две импозантне грађевине, седишта најпознатијих осигуравајућих кућа Лојд и Бенерали. Након заједничког обиласка, уследило је слободно време које је свако испунио према својим интересовањима. Шетајући широким улицама старог градског језгра приметне су тековине моћних држава, империја, Хабзбуршког царства које су, свака на свој начин, обликовале историју али и

естетски приказ града. Управо зато приметан је доминантан хабзбуршки стил, те овај град више одаје утисак каквог Беча, Прага или наше Пеште, него Рима или Милана. Шетњу настављамо молем Аудаче, испраћајући бродиче, послушкујући море и дивећи се несвакидашњем уметничко-архитектонском складу који је у овом граду успео да измири барокно и неокласицистичко стварање, римску и византијску културу. Божанствени мозаици, маштовите фасаде, античке фонтане, све прича неку своју причу. Треба само застати, посматрати, дивити се или предахнути у неком од љупких оближњих кафеа. Мој утисак о овом граду може се свести на оно што је неко већ забележио: „Трст није за туристе, Трст је за путнике“ Путовање је настављено, а ни умор није омео ведром атмосферу у аутобусу, као ни музику од које није било предах... Предвече смо стигли у место Лидо ди Јесоло, једно од најпознатијих летовалишта Јадрана, у којем ћемо следећих дана бити смештени. За сутрашњи дан испланиран је био одлазак и посета Верони, а затим и Падови. Ова два града налазе се на северу Италије у покрајини Венето. У раним поподневним часовима стигли смо у Верону, свакако у свету најпознатију по најлепшој љубавној легенди, по Шекспировим јунацима Јулији и Ромеу. Чувени балкон ће вероватно бити нешто што ће сваки туриста прво потражити, али тек кад смо кренули у даљи обилазак града схватили смо да је Верона много више од Шекспирове немогуће љубави. Туру по граду започели смо на тргу Пјаца Бра, највећем тргу Вероне. На овом тргу смештена је градска кућа, а о многобројним знаменитостима Арене, која својом монументалношћу доминира, имали смо прилике да чујемо од нашег водича Зорана Илића. Сазнали смо да је Арена трећи по величини римски амфитеатар из 1. века, који је одолевши земљотресу, вековима и бурним историјским догађајима, остао у својој пуној лепоти. Арена је употребљива и у данашње време, те се сада у унутрашњости старих камених зидина изводе бројне представе, балетска дела и опере.

Посета кући Ромеа и Јулије била је незаобилазна. Обе куће се налазе недалеко од Трга Дела ерде. Овај трг је од давнина био дом римског форума, а тренутно је место где се на живописној пијаци могу пазарити интересантни сувенири и локални производи. Трг је данас чувен и по Мадони - римској скулптури, која представља најстарији споменик овог трга, а упечатљива је и највиша градска кула - Ламберти. Приликом сликања код Јулијине статуе, обавезно је замислити љубавну жељу, ако сте мушкарац Јулији треба додирнути груди, а ако сте жена ухватити је за струк да би се жеља, према традицији, испунила. Опијени лепотама града, провлачећи се уским ренесансним улицама пуних туриста, вратили смо се на договорену локацију са које смо кренули ка Падови. Након вожње око 100 км стигли смо у Падову. Очувано старо градско језгро стављено је на Унескову листу заштићене светске културне баштине што је можда најбоља препорука за посету овом граду. Упознавање града започели смо на Тргу Прато дела вале, највећем у Европи и свакако најлепшем у Падови. Трг је елипсастог облика и краси га уређена зелена површина окружена воденим каналом. Дуж канала поређане су статуе знаменитих становника Падове. У наставку део групе се упутио ка Базилици Св. Антонија док се остатак расуо обилазећи остале атракције које град нуди. Ова Базилика је својеврсно место ходочашћа католичких верника. Значајна је и по реликвијама које њени масивни стубови закриљују, чувајући је од заборавља. Падова је веома живахан град пун туриста и ужурбане омладине што заједно ствара неку полетну атмосферу у граду, те не чуди што је до данас град остао један од најпознатијих универзитетских центара. Ускоро смо се сви поново окупили и сада већ приметно уморни, али и задовољни, кренули смо натраг ка нашем Лиду. Наредни дан био је осмишљен као дан за слободне активности, плажу и купање. Цео дан смо провели пријатно, а мало одмора добро нам је дошло уочи целодневне посете Венецији која је била договорена за сутрашњи дан. „Изградити град на месту где је не могуће изградити град је лудило само по себи, али на таквом месту изградити један од најелегантнијих и најграндиознијих градова је лудило генија“ – Александер Херцен. Освануо је и

дан који је био посвећен обиласку Ла Серенисима (Пресветла) или „Краљице Јадрана“. На 118 острваца сања романтична Венеција, град мостова, канала, песама гондолијера, уздаха у ноћи, страсти, грандиозних балова и чипканих хаљина, мистичних маски. Град чијим су се улицама заносиле композиције Вивалдија, град Казанове, тог највећег заводника, Марка Пола, и бројних уметника, мислилаца, куртизана, трговаца, дуждева и робова. Чак и они до чијих је срца теже допрети, ретко остају недотакнути магијом оваквог града. До Венеције смо допловили, и крочивши на њено тле одмах смо се нашли у маси туриста. План је био да заједно одшетамо до Трга Св. Марка. Прича о романтичној Венецији сеже доста давно у прошлост, у средину V века, у доба када је пало некада моћно Западно римско царство. Занимљиво је да су за градњу тадашњег града користили дрво, што може да звучи прилично чудно када се узме да је реч о граду на води. Но, вода заправо чува темеље Венеције од пропадања, јер се дрво тако чува

од микроорганизама који изазивају труљење, а којима је за живот потребан кисеоник. Славна Млетачка Република, што је био средњовековни назив мале венецијанске државе, владала је Медитераном и временом постала једна од најмоћнијих градова-држава. После пада Млетачке Републике 1797., Венеција губи на моћи, али не и на лепоти. Доласком у Венецију сви иду на исту страну, на том путу пролази се поред Моста уздаха који спаја Дуждеву палату и затвор. Преко тог моста, затвореници који су одлазили у затвор, имали су прилику да кроз рупице на мосту, последњи пут погледају на Јадранско море, па би са уздахом одлазили у мрачне одаје. Отуд име Мост уздаха. Нешто даље смештен је Трг Светог Марка, одмах иза Дуждеве палате и Народна библиотека у којој је деци из сиротишта, Вивалди давао бесплатне часове музичког. Највеће колоне туриста затичемо код Базилике Светог Марка, која се налази на истоименом тргу. Као и све друго у Венецији и за њу се везују интригантне приче, као она по којој су сналажљиви млетачки трговци из Египта прокријумчарили остатке овог свеца, у бурету са усолјеном свињетином. Дуга историја говори да је изграђена још почетком 9. века, а од тада много пута је рушена, грађена, надограђивана и мењана. Поклонити нешто за украшавање цркве или њено проширење било је ствар престижа међу трговцима и политичарима, тиме је базилика постајала све раскошнија и упечатљивија, па јој је додато и име Златна црква. Након што нам је водич испричао најважније ствари о Венецији и предложио куда бисмо могли наставити самостални обилазак, део групе се запутио ка Санта Марији дела Салуте. Величанствена бела црква на месту спајања Великог канала и залива Светог Марка гордо се издиже омамљујући путнике и блистајући на венецијанском сунцу. За цркву коју је опевао и наш романтичар Лаза Костић везује се прича према којој је је талас куге неколико пута у историји однео велики број живота у Венецији. Када је 1629. године Венецију захватила куга по други пут, после две године, умрла је трећина становништва. Народ се молио девици Марији да их спаси и када је куга заустављена, у знак захвалности, народ је саградио ову цркву и њој је посветио. За ту прилику, у Истри је посечено преко милион стабала који држе цркву. Према причи, Лаза Костић, сазнавши да је толико дрвеће посечено, бесан је посетио Венецију, али када је угледао цркву, заслепљен њеном белином и лепотом, каје се и пише најпознатију љубавну песму коју посвећује Ленки Дунђерски. Након обиласка цркве преостало нам је слободно време које смо искористили лутајући уским улицама, дивећи се цвећу по балконима, извијеним луковима мостића... Сваки део ове туристичке меке, враћа у нека давна времена дуждева, млетачких трговаца, дама у раскошним хаљинама, а то је посебно видљиво током карневала, чија прошлост сеже чак до 1268. године. Последњи дан остављен је за посету месту Сирмионе, као и Гарделанду забавном парку смештеном у градићу Каstellново дел Гарда. У раним јутарњим часовима кренули смо прво ка језеру Гарда.

Сирмионе је бајковит градић - тврђава на самом шпицу обале језера Лаго ди Гарда, који је на мене оставио незабораван утисак. За обилазак нам је било потребно свега сат времена, па смо одмах после тога наставили пут ка Гарделанду. Познат је не само у пространству Италије, већ и широм света. Штавише, налази се међу десет најпознатијих и најпосећенијих паркова у Европи.

Гарделанд је свима остао у посебној успомени, о њему се по ходницима школе може чути највише утисака и препричавања доживљаја. Дошао је и дан повратка.

Чекао нас је дуг пут, али и предах у Постојнској јами за коју је испланиран обилазак. У поподневним часовима стигли смо у највећу јаму у крашком крају, чији су тунели дугачки 24 км али је за посетиоце прилагођена рута од око 5 км. Осим што је највећа, она је и једина у свету која се може обићи возићем. Оно што ову пећину чини интересантном јесте и то да је она постојбина Човечје рибице. За мене ово није био само обилазак јаме, већ једног читавог подземног града кога чине многобројни тунели, собе, украси, и базени. То је један потпуно другачији свет чији су становници поред понеког пећинског духа, и око 150 животињских врста које су адаптиране на суров живот у скоро апсолутној тами. Након 2-3 сата проведених у обиласку јаме, пут је настављен.

На Трг ружа смо стигли у касним вечерњим часовима у суботу, 7. септембра. После дугачког лета и екскурзије, прави изазов био је вратити се у нормалне токове нашег живота у Будимпешти, коме је, засигурно полако започео крај. Као и свака матурска екскурзија и ова је обележена посебним емоцијама и доживљајима које ће нам остати дуго утиснуте у сећањима. Сада на ред долази почетак припрема за крај... О томе ћу вас обавештавати! Хвала свим професорима, водичу Зорану Илићу, затим возачу и, наравно, Игору Русу и његовој туристичкој агенцији.

Марија Симић, 12.ц

Олимпијада у роботизици

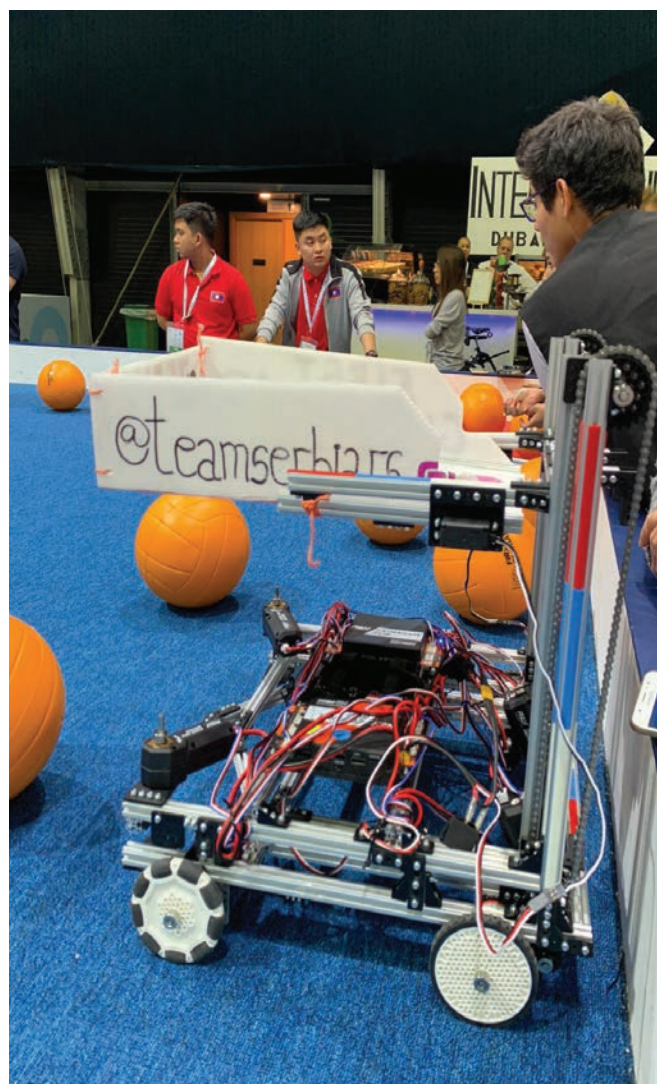

На предлог међународног FIRST комитета (FIRST Global) ученице Гимназије „Креативно перо“, ЕТШ „Мија Станимировић“ из Ниша и Српске гимназије „Никола Тесла“ из Будимпеште су представљале нашу земљу на Међународној олимпијади у роботизици. Олимпијада се ове године одржала од 24. до 27. октобра у Дубаију, у Уједињеним Арапским Емиратима. Робот је у деловима допремљен из САД-а.

Основни циљ овог пројекта је јачање свести о важности STEM каријере, као перспективе за развој младих људи и пружања подршке интелектуалној сарадњи и размени. STEM је курикулум утемељен на идеји образовања у четири специфичне дисциплине: наука, технологија, инжењерство и математика, које су интегрисане кроз интердисциплинарни приступ.

Сваки тим чини највише пет ученика и два ментора, а нашу земљу су представљале Јелена Томашевић, Мина Матић, Сара Јашовић, Јелена Здравковић и Тара Маловић, ученица наше школе. Тимови су се такмичили подељени у два савеза од по три репрезентације, који ће решавати различите задатке усмерене на један од великих проблема данашњице. Ове године тимови су учили о стварним изазовима повезаним са чишћењем светских океана. Океани су све загађенији, што негативно утиче на њихов живи свет и околно становништво.

За решавање овог глобалног проблема са загађењем океана тражи се много више од најбољих инжењерских умова. Потребне су потпуно нове технологије и будући лидери који ће понудити решење. Осим такмичења у роботизици, ученице и ученици уче да се неки изазови могу превазићи само када људи схвате да смо сви у истом тиму и да заједничким радом, кроз примену технологије и сарадњу, могу постати носиоци позитивних промена у свету.

Ученици и професори Српске гимназије „Никола Тесла” посетили Европски парламент

Наш пут за Брисел који смо једва дочекали није почео баш тако лако. Иза њега стоји велика ангажованост и труд свих нас, ђака Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти, Невене Деспотовић, Лазара Мандића и потписника ових редова, па је овакав успех, можда мало био и неочекиван. Када је коначно дошао тај дан и када смо се сви окупили на аеродрому, са посебном дозом задовољства смо чекали на наш лет за Брисел.

Огромно узбуђење и радост су преплавили све нас, и коначно смо сели у наш авион. Авантура је почела. Предиван лет кроз облаке који у свима нама буди јединствен осећај и коначно слетање где нас дочекује возач који нас одводи до хотела. Сместили смо се у хотел у строгом центру Брисела. Одмах примећујемо да је Брисел велик и чист град. Затим одлазимо до Атомијума који је свако доживео на свој начин. Углавном смо сви били одушевљени. Касније одлазимо на заједничку вечеру са професором Аленом Нађом и заменицом директора Аницом Пандуровић. За вечеру смо бирали посебне белгијске специјалитете и једва долазили до даха због укусне хране. Прво вече у Бриселу се завршава са прелепим утисцима, а већ сутра ујутру нас чекају нови обиласци и познанства којима се радујемо.

Јутро почиње тако што нас је сачекала господин Абел Пастор и одвео у Амбасаду мисије Србије при Европској Унији. Тамо смо се упознали са шефицом мисије Аном Хрусановић и господином Милошем Тодоровићем. Имали смо врло занимљиве и конструктивне разговоре. Сви смо уживали у пријатном амбијенту и окружењу.

Затим смо отишли до Амбасаде Мађарске и упознали бившег ђака наше гимназије господина Алексу Харија Руса. С њим смо причали о нашим радовима и водили дебату на актуелну тему Брегзита.

Касније смо посетили и чувени Европски парламент. Тада смо се упознали и разговарали са представницима мађарске мањине у Европском парламенту, а то су Андор Дели, Атила Новак и Абел Пастор. Бити на једном таквом месту и са тако значајним људима, у сваком од нас је пробудило посебан осећај.

После вечере смо искористили време и обишли Леополдову палату као и прелеп Брисел са свим његовим знаменитостима, као што је Златни трг. За све нас Брисел је оставио посебан траг и невероватан осећај лепоте знаменитости и чудних боја и укуса које смо изгледа само тамо пронашли.

Свако од нас ће понети по неки сувенир, фотографију, а најлепши тренуци ће остати дубоку урезани у нашим срцима.

Урош Симић, 11.ц

Ове године, као и сваке друге, у нашој школи је организован добро познати догађај, „Бруцошијада”. Деветацци су га узбуђено чекали ишчекујући свакакве смицалице о којима је било говора. Ове године „мучење” деветака, бруцоша, је трајало три дана, а главна тема је била „Survivor”.

Деветацци су тог четвртка нервозно лутали украшеним ходницима налик џунгли, тражећи своју слику са нацртаним кружићем одређене боје која је означавала групу у којој ће се налазити у наредним играма. За време одмора, ђаци су ишараних лица и рашчупане косе обављали свакакве задатке. Било је смећа, музике, а такође и казни. Следећи дан је исто био испуњен забавом, док су бруцоши у собним паучама и кесама за ђубре плесали, певали и правили шаторе. Напокон је дошао и последњи дан преживљавања када су ученици деветих разреда после наставе кренули на Маргитино острво, где су их чекали организатори са мапама, јајима, шлагом и брашном. Свака група се упутила својим путем пратећи локације означене словима. Када би група стигла до одређене тачке, десетацци би за њих приредили разне задатке у којима није било лако победити, а после неуспешно одрађеног задатка би следила казна. Док су се бруцоши шетали овим острвом, пролазници су их одмеравали, а деца коментарисала изглед, те се тиме може дочарати осећај наших деветака током ове занимљиве авантуре. Након дуге шетње, следиле су прозивке и журка. Целокупан догађај се одржао у спортској сали која је била сређена за ту прилику. Сви деветацци су били узбуђени да чују песмице које су биле смишљене од стране десетака. Било је смећа и аплауза, али сви су успели да „преживе”. „Бруцошијада” још није била готова. Деветацци су положили заклетву бруцоша и плесали уз њихове омиљене песме.

Ова „Бруцошијада” је била испуњена свакаквим авантурама и улепшала је почетак школовања нашим деветацима. Остаће нам у глави као једно лепо сећање у којем смо се забавили и боље упознали једни са другима.

Јана Радулашки, 9.б

Из
угла 9-02

Бруцошијада је обичај који се негује у нашој школи, кроз коју су прошле генерације и генерације ученика. Ове године Бруцошијада је трајала од 9. до 11. октобра.

Први дан је био почетак преживљавања (ако би се тако могло рећи). Сама тема Бруцошијаде је била „survivor“. Деветаци су морали да „преживе“ и прођу изазове који су им задали десетаци, а да уз то уживају и забављају се.

Првог дана ученици су били распоређени по племенима. Сваки ученик је морао доћи у црном и имао је свог вођу (десетак) који га је водио кроз разне игре. На првом одмору су били маскирани у духу задате теме, а касније су имали задатке. Било је доста песме, игре и забаве. Један од занимљивијих изазова је био „плес импровизације“, на ком су бруцоши по племенима излазили на бину и имали веома мало времена да смисле свој плес. Публика је гледала, тапшала и певала уз музику за плес. У току првог дана бруцоши су као изазов имали и прелажење полигона са препрекама. Ту је било много падања и неуспеха, али све се завршило како треба. На крају дана најбољи су добили награде, а мање добри казне у виду изазова.

Следећег дана су бруцоши били обучени у кесе од смећа, рашчупани, свуда су имали боју и украсе по себи. Опет су имали разне изазове по групама. Најтежи задатак је био постављање шатора. Морали су да направе шатор за одређено време и да на крају сви уђу у њега. Није било лако, али је било веома занимљиво. Читав тај дан се такође певало и играло.

Трећи дан Бруцошијаде (уједно и последњи) засигурно је био најиспуњенији. Чим су завршили са школом, бруцоши су отишли на острво Маргит. Тамо су се срели са својим вођама. Свако племе је добило мапу коју је требало да следи да би дошло до циља. На тој мапи острва биле су означене тачке (стајалишта), на свакој од њих је био по неки изазов који су бруцоши морали да реше. Уколико би га решили успешно, пролазили би без казне, а у супротном били би почашћени разним смицилицама. Група која је прва завршила и дошла на циљ, проглашена је победничком.

Можемо рећи да су се и деветаци и десетаци добро изморили, али и наживали. Када је завршен тај део дана сви су пожурили у дом и својим кућама да би се спремили за прозивке и журку. Прозивке су предвече прочитане уз присуство директорице и свих професора. Тад су бруцоши слушали стихове смишљене за њих. То су биле шаљиве досетке које су имале за циљ да насмеју и публику и оне којима су писане. Након прозивки је кренула журка, врхунац Бруцошијаде.

Бруцошијада је догађај који треба да улепша прве дане новим ученицима и да их уведе у нашу заједницу. То су дани у којима сви треба да уживају, и десетаци се надају да је и ова Бруцошијада изазвала осмех нашим бруцошима.

Марија Јовановић, 10.6

Из
10-02

Припреме у Бечеју

Припреме такмичарских спортских екипа школе у Бечеју

Припреме кошаркашке секције Српске гимназије «Никола Тесла» одржане су од 07. до 13. септембра 2019. године. На припреме се упутило 40 ђака, од којих 13 кошаркаша, 16 одбојкашица и 11 кошаркашица са три професора-тренера и васпитачем пратиоцем, Данијелом Тамашијем, Естер Лутер и Дејаном Младеновићем.

Услови за тренинге били су веома добри захваљујући инфраструктури спорског центра „Младост“ из Бечеја. Хала која нам је на била располагању у преподневним часовима од 9 до 12.30 часова и поподне од 16.30 до 18 сати, нам је пружала довољно времена да се оствари целокупни програм који је припремљен за реализацију.

Овде постоје три попречна терена која се деле параваном и због тога могу чак три екипе у исто време у истом термину тренирати. У нашем случају то је била мушка кошаркашка екипа као и женска одбојкашка екипа, и свака са посебним тренером и педагогом. То је добро и због чињенице да слободно време као и време одласка на доручак, ручак и вечеру можемо заједно остварити и водити у друштву колега, а не посебно.

Остварили смо могућност за рад на техничко-тактичким елементима детаљима, на понављању старих елемената и надоградњи, на учењу нових елемената, као и принципа концепције игре.

На располагању нам је била и модерна трим стаза за аеробни део припрема где смо могли одрадити део опште физичке припремљености. Трчка стаза се налази у оближњем пространом парку надомак хале, под крошњама дрвећа које стварају хладовину током целог дана. Тренинге аеробног карактера, јутарње трчање дугих деоница смо практиковали пре доручка, у 7 часова ујутру.

У склопу парка налазе се и многобројни тениски терени, осветљени и ноћу, па су на располагању и у каснијим вечерњим сатима. Ту је и теретана са модерним справама, како кардио тако и теговима. Кондициони део са и без лопте уз комбинацију вежби снаге могао се остварити у приступачној теретани као и реквизитима смештеним у остави хале. Ту су нам

биле на располагању медицинске лопте, олимпијске шипке, вратила, шведске мердевине, TRX сајле, кутије за скокове и друго.

Отворени кошаркашки, фудбалски, рукометни и одбојкашки терени у непосредној близини спортског центра отварају још већи тренажни капацитет.

У склопу комплекса су отворени и затворени базени који су нам целодневно били на располагању. Организовали смо и колективни одлазак на базен у циљу активног одмора, као и могућности што боље регенерације, након напорних тренинга. Спољни велики олимпијски базен са два помоћна базена били су испуњени термалном лековитом водом, као и затворени прекривени базени у случају неповољног времена.

Смештајни капацитет је такође велик и то на високом нивоу у виду хотелског смештаја као и пансионског смештаја наменски за спортисте, и све то на стотинак метара од спортског центра што је још једна предност, јер се свуда иде и стиже пешке за 5 минута, а тиме је саобраћај био минималан.

Храна је била веома добра и усклађена са потребама спортиста. На располагању су нам били доручак, ручак и вечера, као и ужине. Особље и услуга је веома флексибилна и спремају свежу храну у било које договорено време.

Град Бечеј се налази у срцу Војводине на реци Тиси. Добра позиција отвара могућности за припремне утакмице са домаћим екипама из оближњих места и градова где постоје квалитетне екипе за спаринг и проверу форме ученика такмичара. Тим се остварују нове везе, познанства, искуства, дружења како за децу тако и за нас педагоге и тренере.

У периоду који се проводи са децом на припремама, већ од првог дана су се остварили позитивни ефекти у виду тимског духа и заједништва, солидарности на терену и ван њега међу ученицима. Били смо у прилици да од самог почетка поставимо правила понашања, фер плеј, зарад остваривања позитивних карактерних особина, потребних за међусобну сарадњу.

Пре, за време, и након припрема усађује се свест међу учесницима да је част и привилегија бити део школског тима и да се обавезама и пуним еланом опходе према тренинзима, како би се остварило што бољи имиџ гимназије, као и лични имиџ ђака.

У складу на припремама у Бечеју све је било подређено могућностима припреме за наступајућу такмичарску школску годину ђака, као и да ученици увиде и схвате важност здравог стила тј. начина живота.

Проф. Дејан Младеновић

Гимназија „Никола Тесла”

Од Београда, узводно,
Дунавом што се плави
доплове снови ђачки,
у луку старе Будимпеште,
а то што срце трепери,
и што се путнику мота по глави,
брзо заслепе велелепна здања,
и светла што бљеште.

На том истом небу је,
давне 800 и неке,
гледао звезде, снове снио,
чудесни Гроф Сава Текелија,
државе две је збратимио,
историју за будућност исписао,
јер је задужбину оставио.

Ту су дуге ноћи и дане,
проводили непоновљиви
Лаза Костић и Змај,
многи знани и незнани писци,
па је кроз речи и риме њихове,
проткан Будимпеште сјај.

Никола Тесла је дао знање,
за школу бригу, љубав,
пожртвовање,
подизао умове ђачке
као океани плиме,
сад школу краси његово име.

Данас су нови ђаци,
поносни што на бедему
обе државе стоје,
што срца куцају исто,
и тамо, и овде,
и што границе неразумне,
бојама љубави боје.

Ми смо путници, деца,
јер знамо колико лепоте
живот може дати,
али, памтимо своје име,
језик, корене,
и не заборављамо
ко нам је мати.

Наталија Томић, 9.б

